

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2017. február hó 1. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t:

A közúti baleset gondatlan okozásának vétsége miatt **vádlott** ellen folyamatban lévő büntetőügyben a Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsa 2016. január hó 26. napján kihirdetett Kb.I.36/2015/6/III. számú ítéletét helybenhagyja.

A járművezetéstől eltiltás időtartamába az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig eltelt időt beszámítja.

Indokolás:

A Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsa a 2016. január 26-án kihirdetett KB.I.36/2015/6/III. számú ítéletével **vádlottat** bűnösnek mondta ki közúti baleset gondatlan okozásának vétségében (Btk. 235.§ (1) (2) bekezdés b) pont), ezért 1 (egy) év és 6 (hat) hónap szabadságvesztésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 2 (kettő) évi próbaidőre felfüggesztette. Végrehajtás esetére rendelkezett a szabadságvesztés végrehajtási fokozatáról (fogház), valamint a feltételes szabadságra bocsátás időpontjáról. A vádlottat 2 (kettő) évre eltiltotta a „B” kategóriás közúti járművezetéstől. Az eltiltás időtartamába beszámítani rendelte a 2016. január 08. napja óta eltelt időt. A bíróság a vádlottat előzetes mentesítésben részesítette. Rendelkezett a bűnjelekről és kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség viselésére.

Az elsőfokú tárgyaláson jelenlévő katonai ügyész az ítéletet tudomásul vette.

A vádlott és védője az elsőfokú ítélet ellen a járművezetéstől eltiltás miatt enyhítésért fellebbezett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.233/2016/1. számú átiratában a védelmi fellebbezést megalapozatlannak tartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a bizonyítékokat egyenként és összességében is megvizsgálta, majd - a vádlott beismerése mellett - kétséget kizáró módon állapította meg a történeti tényállást, amely részben megalapozatlan. Álláspontja szerint a nyomozati iratok (helyszíni szemléről készült jegyzőkönyv) alapján - a közúti baleset 2015. június 17-én történt, ezért a tényállást ennek megfelelően helyesbíteni kell. Utalt arra is, hogy a vádlott a KRESZ 26. § (4) bekezdésében, valamint a 27. § (1) bekezdésében foglalt szabályokat is megszegte, ezért a tényállást ezekkel ki kell egészíteni. Ugyanakkor hivatkozott arra, hogy a bíróság az indokolási kötelezettségének eleget tett, a megállapított tényállásból okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, és helyesen minősítette annak közlekedési bűncselekményét. A büntetés kiszabásakor helyesen értékelte az enyhítő

körülményeket, és megfelelő jogkövetkezményeket alkalmazott, amelyek mértéke a legrövidebb tartamokhoz áll közel, ekként méltányos. Mindezek alapján indítványozta, hogy a fellebbviteli bíróság a tényállást helyesbítse, illetve egészítse ki, és az ítéletet egyebekben hagyja helyben.

A védő előterjesztette fellebbezésének írásbeli indokolását, amelyben a 38. Büntető Kollégiumi Állásfoglalásra hivatkozva kérte a járművezetéstől eltiltás tartamának csökkentését. Hangsúlyozta, hogy az állásfoglalás szerint „általában nem indokolt a járművezetéstől eltiltás alkalmazása, ha a közlekedési bűncselekmény - mint jelen ügyben - csak a KRESZ 3. § -a (1) bekezdésének c) pontja szerinti előírások megszegésével valósul meg, és ha ez vagy az egyéb szabályszegés pillanatnyi figyelmetlenség, a közlekedési helyzet nem elég alapos értékelése folytán vagy olyan közlekedési helyzetben jön létre, amikor a vészhelyzet kialakulása kevésbé valószínű.” Kérte figyelembe venni azt is, hogy védence hivatását példamutatóan látja el, és eddig balesetmentesen vezetett.

A másodfokú nyilvános ülésen a vádlott védője perbeszédében a benyújtott fellebbezésnek a tartalmát és irányát fenntartotta az írásbeli indokolásának megfelelően. Erre tekintettel kérte a járművezetéstől eltiltás tartamának csökkentését.

A vádlott és a védő által bejelentett fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348. § (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált. Megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács az eljárási szabályokat maradéktalanul betartotta, perrendszerűen járt el. Ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a bizonyítékokat egyenként és összességében is megvizsgálta, majd azok értékelésével kétséget kizáróan állapította meg a történeti tényállást.

Az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítási eljárás során a vádlott bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomást tett. Az elsőfokú katonai tanács kihallgatta a releváns tanúkat, **tanú2-t**, aki utas volt, továbbá tanú 1 kamionsofőrt. Meghallgatta az igazságügyi közlekedési gépjármű- és műszaki szakértőt, és ismertette a releváns bűnügyi iratokat, köztük az igazságügyi orvosszakértői véleményt és a helyszíni szemléről készült jegyzőkönyvet. Az elsőfokú bíróság az általa számba vett bizonyítékokat értékelte, értékelő tevékenységéről ítélete 3. oldalának negyedik bekezdésétől a 4. oldal harmadik bekezdéséig megfelelően számot adott, a történeti tényállást ítélete 2. oldalán és 3. oldalának harmadik bekezdéséig állapította meg. A fellebbviteli bíróság a Be. 352.§ (1) bekezdés a) pontja alapján e történeti tényállást - részben a fellebbviteli főügyészesség átiratában foglaltaknak megfelelően - szükségesnek tartja helyesbíteni, illetve kiegészíteni az alábbiak szerint:

A vádlott személyi körülményeit azzal, hogy „A vádlott 2001. szeptember 27. napja óta rendelkezik B kategóriájú vezetői engedéllyel, évi 30-40 ezer km-t vezet, korábbi közlekedési előéletével szemben nem merült fel kifogás.” Az ügyészi átiratnak megfelelően a közúti baleset időpontját 2015. július 17. napjáról 2015. június 17. napjára helyesbíti (ítélet 2. oldal 3 bekezdés első sor), illetve kiegészíti a tényállást (ítélet 3. oldal harmadik bekezdését) azzal, hogy „A vádlott magatartásával megszegte a közúti közlekedési szabályairól szóló 1/1975. (II.5.) KPM-BM. együttes rendelet (KRESZ) 26. § (4) bekezdésében meghatározott azon előírást is, miszerint a jármű sebességét úgy kell megválasztani, hogy a vezető járművét meg tudja állítani az általa belátott távolságon belül és minden olyan akadály előtt, amelyre az adott körülmények között számítani kell; továbbá a 27. § (1) bekezdésében előírtakat, miszerint a járművel a másik járművet csak olyan távolságban szabad követni, amely elegendő ahhoz, hogy az elöl haladó jármű mögött - ennek hirtelen fékezése esetében is - meg lehessen állni. A vádlott által megszegett KRESZ szabályok és a

bekövetkezett baleset, a sértett halála és egyéb sérülések között közvetlen ok-okozati összefüggés állapítható meg."

Az előzőekben írt kiegészítéssel az elsőfokú bíróság ítélete már mindenben mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa elfogadta felülbírálata alapjául. Az elsőfokú bíróság a megállapított tényállásból okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és helyesen minősítette a közlekedési bűncselekményét is. A vádlott magatartásával megszegte a felhívott KRESZ szabályokat, amellyel okozati összefüggésben bekövetkezett balesetben a gépjárműben utasként helyet foglaló néhai **sértett** meghalt.

A másodfokú bíróság a büntetés enyhítését célzó fellebbezéseket nem találta alaposnak.

A büntetés kiszabásakor az elsőfokú bíróság feltárta a vádlott javára szóló enyhítő körülményeket, amelyek felsorolását a további időmúlással lehet kiegészíteni. Nem tévedett a bíróság, amikor a bűnösségi körülmények alapján végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett fogházbüntetésre ítélte a vádlottat, akit törvényesen tiltott el a B kategóriájú közúti járművezetéstől. Az elsőfokú katonai tanács a Btk. 56. § (3) bekezdése alapján meglehetősen méltányosan járt el, hiszen az eltiltás tartama jelentősen elmarad a leghosszabb mértéktől, a legrövidebb tartamhoz áll közel. A fellebbviteli bíróság a bírói gyakorlat alapján akár kétszer hosszabb tartamú eltiltást is indokoltnak tartott volna, azonban ügyészi fellebbezés hiányában azt nem súlyosbíthatta. Méltányos volt az elsőfokú bíróság akkor is, amikor a vádlottat előzetes mentesítésben részesítette.

A fellebbviteli bíróság a másodfokú eljárásban a büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény (Bv. törvény) 298.§ (4) bekezdése alapján rendelkezett arról, hogy a járművezetéstől eltiltás időtartamába az elsőfokú ítélet kihirdetésétől eltelt időt beszámítani rendeli.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítélet egyéb rendelkezéseit is helyes indokainál fogva helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának végzése a Be. 371. § (1) és (4) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2017. február 01.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k. a tanács elnöke , Dr. Szabó Éva hb. alezredes s.k. előadó bíró, Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k. bíró

A Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete jogerős és a felfüggesztett rész kivételével végrehajtható.

, 2017. február 01.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke